

Forsikringen for Fiskeri og Søfart har hidtil været i Stand til at bære den som Følge af de herskende Krigsforhold betydeligt forøgede Risiko. Den Omstændighed, at Forsikringer i Medfør af Lovens Kapitel VII kun kan tegnes henholdsvis i Forsikringsforbundet for dansk Søfart og Forsikringsforbundet for dansk Fiskeri, jfr. nærmere Lovens § 16, medfører, at alle under Ulykkesforsikringslovens Kapitel VII henhørende Risici samles under 2 gensidige Selskaber, medens de øvrige lovpligtige Forsikringer er fordelt paa et stort Antal anerkendte Selskaber — saavel gensidige som Aktieselskaber — af indbyrdes meget forskellig Størrelse. Det maa paa Forhaand antages, at de af Krigsrisikoen flydende Erstatningskrav ikke rammer alle Selskaberne nogenlunde ligeligt, og det maa derfor forventes, at de økonomiske Rammer vil sprænges for en Del af Selskaberne. Disse Betragtninger gælder imidlertid netop ikke de i Lovens § 16 omhandlede 2 Forbund, inden for hvilke alle lovpligtige Ulykkesforsikringer vedrørende Søfarten og Fiskeriet er samlet under solidarisk Ansvar. Disse Selskaber har netop i den siden Krigens Udbrud i September 1939 forløbne Tid vist sig i Stand til at bære den af Krigsforholdene stærkt øgede Risiko. Hertil kommer, at de praktiske Vanskeligheder ved i det enkelte Tilfælde at afgøre, om den indtrufne Skade skyldes, at de paagældende under Krigsforhold som Følge af Arbejdets Art eller Arbejdsforholdene er udsat for en særlig Risiko, som Regel ikke gør sig gældende for de i Medfør af Lovens Kapitel VII forsikrede Personer. For den under Lovens Kapitel VII henhørende Forsikring foreslaas derfor ingen Ændring af de nugældende Regler.

Uanset at Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder ved Bestemmelsen i Stk. 1 undtages fra Ulykkesforsikringslovens Omraade, maa det erkendes, at der findes Virksomheder eller Arter af Virksomheder, til hvilke der er knyttet en særlig, forud erkendelig Risiko, som det skønnes rimeligt at lade Arbejdsgiveren bære. Der tænkes saaledes paa Virksomhed, der i Anledning af en Krigssituation henlægges til Omraader, der er særlig udsat for Krigsoperationer. At give en *almindelig* Bestemmelse om, at saadan Virksomhed omfattes af Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser, er næppe muligt paa Grund af praktiske Vanskeligheder ved Afgrænsningen. Det foreslaas derfor, at Socialministeren bemyndiges til efter Indstilling fra Direktora-

ret for Ulykkesforsikringen at fastsætte, at Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Virksomheder eller Arter af Virksomheder, til hvilke der er knyttet en særlig, forud erkendelig Risiko, som det skønnes rimeligt, at Arbejdsgiveren bærer.

Ved § 1, Stk. 3, foreslaas Bestemmelsens Gyldighed begrænset til Tiden indtil 31. Marts 1941. Saafremt Krigen vedvarer, maa Spørgsmaalet om en Forlængelse af Bestemmelsens Gyldighed og om eventuelt paakrævede Ændringer optages til Overvejelse.

Til § 2.

§ 2, Stk. 1, fastsætter, at eventuelle Foranstaltninger til Hjælp i Anledning af Ulykkestilfælde, der rammer Befolkningen ved Krigsbegivenheder, træffes ved særlig Lov, for saa vidt fornøden Hjælp ikke kan ydes paa anden Maade, herunder ved Hjælp efter den sociale Lovgivning eller af Statsmidler i Henhold til Bevilling paa Finansloven. Som nævnt i de almindelige Bemærkninger bør en saadan særlig Lovgivning formentlig omfatte alle af Krigsbegivenheder forårsagede Ulykkestilfælde og ikke begrænses til Personer, der iøvrigt er forsikret i Henhold til Ulykkesforsikringsloven.

Saafremt det maatte blive paalagt de anerkendte Ulykkesforsikrings-selskaber at udrede en Del af Udgiften ved de omhandlede Ydelser, maa der gives Selskaberne Adgang til at forhøje de for lovpligtig Ulykkesforsikring fastsatte Præmier og Bidrag med Beløb svarende til de forøgede Udgifter.

De i Ulykkesforsikringslovens § 16 omhandlede Forsikringsforbund bør dog holdes uden for en eventuel Refusion fra de anerkendte Ulykkesforsikrings-selskaber, idet disse Forbund ikke efter Lovforslaget — saaledes som de øvrige Selskaber — fritages for at bære den under Ulykkesforsikringsloven efter dens nuværende Affattelse henhørende Krigsrisiko. En hertil sigtende Bestemmelse findes i Forslagets § 2, Stk. 2.

Ved Selskabernes Fordeling af Udgifterne paa de enkelte Forsikringstagere bør der tages Hensyn til, hvorvidt paagældende Forsikringstager har draget Omsorg for, at de af ham beskæftigede Arbejdere er sikret mod Risiko som Følge af Ulykkestilfælde ved Krigsbegivenheder, jfr. herom Bestemmelsen i Forslagets § 2, Stk. 2, sidste Pkt.